

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 24. maj 2018

Sag 42/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Mikael Skjødt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hillerød den 6. februar 2017 og af Østre Landsrets 20. afdeling den 24. november 2017.

Procesbevillingsnævnet har den 28. februar 2018 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Henrik Waaben, Michael Rekling, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om, at T udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år.

T har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført, at udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 26, stk.

2, jf. § 22, nr. 6, er derfor opfyldt. Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2, at udvisningen skal ske med indrejseforbud i 6 år.

Det bestrides ikke, at udvisning af T må anses for et indgreb i hans privatliv og familieliv. Den adfærd, der er kommet til udtryk gennem T' nuværende og tidligere kriminalitet, udgør imidlertid en sådan trussel mod væsentlige samfundsinteresser, at udvisning er nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse, jf. konventionens artikel 8, stk. 2. Det skal tillægges betydning ved proportionalitetsafvejningen, at der alene er tale om et tidsbegrænset indrejseforbud.

Henset til karakteren af de strafbare forhold, T er dømt for, sammenholdt med hans tidligere straffe for ligeartet kriminalitet, kan der ikke stilles store krav til omfanget af hans tilknytning til Libanon. Han står ikke uden forudsætninger ved en tilbagevenden til Libanon, da han taler og forstår arabisk, ligesom han er vokset op med arabiske skikke og normer. T er ikke integreret i det danske samfund. Han har ingen uddannelse og har aldrig haft fast tilknytning til det danske arbejdsmarked. Han er medlem af bandegrupperingen Loyal to Familia, hvilket indikerer en manglende vilje til at integrere sig positivt i det danske samfund.

Den omstændighed, at T fik en datter i december 2017, skal ikke tillægges betydning ved proportionalitetsafvejningen. På tidspunktet for barnets undfangelse var parret bekendt med, at der i den foreliggende sag var nedlagt påstand om udvisning, og parret har derfor ikke haft en berettiget forventning om, at T kunne blive i Danmark. Udvisning kan ikke antages at være til hinder for, at T kan opretholde kontakt til sin samlever og datter via telefon og internet, ligesom de kan besøge ham i Libanon.

T har anført, at en ubetinget udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Proportionalitetsafvejningen af på den ene side den begåede kriminalitet og på den anden side hans tilknytning til Danmark taler afgørende imod en ubetinget udvisning. Udvisning vil således ikke været et proportionalt indgreb i hans ret til privatliv og familieliv.

Hans nuværende og tidligere kriminalitet udgør ikke en sådan trussel mod væsentlige samfundsinteresser, at udvisning er nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse.

Han har en stærk tilknytning til Danmark. Han kom til landet som 4-årig i 1992 og har haft lovligt ophold i ca. 19 år. Han bor sammen med sin kæreste, og de har en datter, som er født i december 2017. Udvisning med indrejseforbud i 6 år vil forhindre ham i at opretholde kontakten til sit barn. Telefon og internet er ikke egnet til at opfylde barnets behov for kontakt i barnets første seks leveår. Hans forældre og otte søskende bor også i Danmark. Han taler dansk med sine forældre.

Han har ringe forudsætninger for at klare sig i Libanon. Han har ikke besøgt Libanon, siden han forlod landet, og har ikke kendskab til familiemedlemmer i Libanon. Han kan kun meget lidt arabisk og kan hverken læse eller skrive sproget.

Supplerende sagsfremstilling

Udlændinge- og Integrationsministeriet har oplyst, at T er statsløs palæstinenser fra Libanon.

T fik sammen med sin samlever en datter den 9. december 2017. Det er oplyst, at samleveren og datteren har besøgt ham i fængslet ca. hver 14. dag siden datterens fødsel, og at hvert besøg har haft ca. 1 times varighed.

Han har siden den 21. oktober 2017 været varetægtsfængslet som sigtet og siden tiltalt for grov vold. Hovedforhandling i denne sag er berammet til september 2018. Han er siden tiltalt for bl.a. to yderligere tilfælde af grov vold, for frihedsberøvelse og for forsøg på røveri. Denne seneste sag er berammet til hovedforhandling i juli og august 2018.

Af politirapport af 11. maj 2018 om afhøring af T vedrørende hans personlige forhold (§ 26-afhøring) fremgår bl.a.:

”Afhørte forklarede, at han blev født i Libanon i en flygtningelejr. Ca. 4 år senere ankom afhørte til Danmark sammen med sin mor og andre søskende. Afhørte forklarede, at hans far allerede var i Danmark på dette tidspunkt.

Siden ankomsten til Danmark har afhørte boet her i landet og har aldrig været tilbage i Libanon eller andre lande for at bo. Ingen medlemmer fra afhørtes familie har været tilbage i Libanon igennem årene.

Forespurgt til afhørtes ophold i danske fængsler, forklarede afhørte at han havde været i fængsel flere gange. Han kan dog ikke huske hvor længe og i hvilke perioder.

Afhørte gik i almindelig folkeskole fra første til tredje klasse. Derefter blev han flyttet til en specialskole, da han fik diagnosen damp. Afhørte kunne ikke huske om han afsluttede folkeskolens ottende eller niende klasse. Det var på specialskolen ... og "...” i Hillerød at afhørte gik efter folkeskolen.

Forespurgt om afhørte havde taget en uddannelse efter endt skolegang, kunne han fortælle at det havde han ikke. Han havde haft en kontaktperson fra kommunen, som kom hjemme hos ham én gang om ugen, for at sikre sig at han holdt sig væk fra ballade.

Siden afhørte var 15 år har han ikke boet hjemme. Fra han var 15 år til han var 17 år boede han rundt omkring hos venner og bekendte, og sov hvor der var plads. Da afhørte blev 17 år, fandt kommunen et kollegieværelse til ham. Men det mistede han efterfølgende, da han fik 60 dages fængsel. Da han kom ud fra fængslet, fandt kommunen en lejlighed til ham og det er den lejlighed som han fortsat har og hvor hans kæreste bor lige nu.

Igennem årene har afhørte haft forskellige småjob, som kommunen har haft skaffet ham. Han har bl.a. arbejdet på en restaurant, et snedkerværksted og på en tank. Han arbejdede på restauranten i ca. 6 måneder, inden han mistede jobbet pga. han røg i fængsel igen.

Afhørte har danske venner og har tidligere været aktiv i en fodboldklub i Hillerød, fra han var ca. 7 år til han var ca. 14 år. Nu spiller han kun lidt fodbold for sjov og dyrker ikke anden slags sport.

Vedrørende sprog forklarede afhørte at han taler og forstår arabisk så godt, at han kan klare sig. Det som han har lært, er fra hans forældre som talte arabisk til ham. Afhørte kan ikke skrive arabisk.

Afhørte kan ikke skrive dansk særlig godt, da han er ordblind.

Afhørte er en 30-årig ung mand, som ikke fejler noget og ikke tager nogen form for medicin. Han har kun været indlagt på hospitalet i forbindelse med et færdselsuheld.

Afhørte har været sammen med sin nuværende danske kæreste i ca. 8 år og de har en datter sammen, som blev født i december 2017. De har boet sammen i næsten alle 8 år i den lejlighed som kommunen skaffede afhørte.

Kontakten til sin datter har været gennem de ugentlige besøg i fængslet, af en times varighed.

Afhørte har aldrig spurgt sin kæreste om hun evt. ville flytte sammen med ham til et andet land og det tror afhørte heller ikke at hun har lyst til.

Der er intet for afhørte at rejse til Libanon efter, ingen familie, ingen venner, ingen boliger, intet, da hans familie oprindeligt er statsløse palæstinenser og ikke har noget tilbage at vende hjem til.

Forespurgt hvorfor familien rejste til Danmark da afhørte var ca. 4 år forklarede han at det var pga. krigen.

Afhørte har aldrig overført penge til nogle personer i Libanon, da han ikke har nogle kontakter dernede.

Afhørte har aldrig selv forsøgt at få et pas, hverken til Danmark eller andre lande.

Afhørte ved ikke om der vil ske ham noget hvis han rejser tilbage til hvor han er født.

Afhørte ønsker at blive i Danmark, da det er her hans familie bor, hans kæreste og barn.”

Af en personundersøgelse udarbejdet af kriminalforsorgen den 15. maj 2018 i henhold til retsplejelovens § 808 fremgår bl.a., at T har modtaget kontanthjælp siden 2005, og at han ikke har haft kontakt til det ordinære arbejdsmarked i mere end 10 år.

Ifølge folkeregisteret blev T den 15. juni 2012 registreret på adressen ... 52, 1. th., i Hillerød. Hans samlever blev registreret på adressen den 1. april 2015.

Af en politiafhøring foretaget den 12. september 2013 (§ 26-afhøring) fremgår om T' tilknytning til herboende personer bl.a., at han ikke havde nogen kæreste eller lignende.

Af en personundersøgelse udarbejdet af kriminalforsorgen den 26. januar 2014 i henhold til retsplejelovens § 808 fremgår bl.a., at T boede sammen med en kæreste i København i to år, fra han var 18 år. Derefter flyttede han tilbage til Hillerød, og i sommeren 2012 fik han anvist sin nuværende bolig, hvor han boede alene. Han oplyste til kriminalforsorgen, at han brugte al sin tid sammen med sine venner, og at han var tilknyttet bandegrupperingen Loyal to Familia.

T er tidligere straffet:

Den 20. februar 2004 vedtog han en bøde på 500 kr. for tyveri af en mobiltelefon.

Ved byretsdom af 28. januar 2005 blev han idømt 60 dages betinget fængsel for vidnetrusler.

Ved byretsdom af 30. januar 2007 blev han idømt 6 dagbøder af 150 kr. for hærværk.

Ved byretsdom af 11. januar 2008 blev han idømt 6 dagbøder af 200 kr. for at have lagt hindringer i vejen for politiets arbejde.

Ved byretsdom af 21. august 2008 blev han idømt 60 dages fængsel for bl.a. grov vold.

Ved byretsdom af 23. juni 2009 blev han idømt en bøde på 34.000 kr. for bl.a. overtrædelse af våbenlovgivningen ved besiddelse af en gummiknippel og et samuraisværd samt for overtrædelser af færdselsloven.

Ved byretsdom af 9. september 2009 blev han idømt 7 måneders fængsel for grov vold.

Ved byretsdom af 9. juli 2010 blev han idømt 40 dages fængsel for overfald på og trusler mod tjenestemand i funktion.

Ved byretsdom af 21. januar 2011 blev han idømt en bøde på 20.000 kr. for bl.a. overtrædelser af færdselsloven.

Ved byretsdom af 20. juni 2011 blev han idømt 1 års fængsel for besiddelse på bopælen af en pistol isat skarp ammunition samt en bøde på 30.000 kr. og frakendelse af førerretten for bl.a. overtrædelser af færdselsloven.

Ved byretsdom af 7. februar 2013 blev han idømt 7 dages fængsel for bl.a. besiddelse af en dolk og en foldekniv.

Ved byretsdom af 19. december 2013 blev han idømt 10 måneders fængsel og udvist betinget for grov vold i gentagelsestilfælde, ulovlig tvang, frihedsberøvelse og besiddelse af en enhåndsbetjent foldekniv.

Ved landsretsdom af 30. januar 2014 blev han idømt 60 dages fængsel, en bøde på 6.000 kr. og frakendt førerretten i 6 år for brugstyveri af motorkøretøj og overtrædelser af færdselsloven, herunder spirituskørsel og kørsel under påvirkning af hash.

Ved landsretsdom af 14. december 2017 blev han idømt en tillægsstraf på 3 måneders fængsel og frakendt førerretten i 1 år for bl.a. overtrædelser af færdselsloven, herunder kørsel under påvirkning af hash.

Han er herudover mange gange idømt bøder for besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår udvisning af en nu 30-årig statsløs palæstinenser fra Libanon, T, som har boet i Danmark, siden han kom her til landet som 4-årig i 1992.

T er ved landsrettens dom idømt fængsel i 8 måneder for to tilfælde af vidnetrusler efter straffelovens § 123 mod et voldsoffer og et tilfælde af afpresning efter straffelovens § 281, stk. 1, nr. 1. Vidnetruslerne var rettet mod en person, der kort forinden var blevet stukket med en kniv. Ved det første tilfælde af vidnetrusler opsøgte T sammen med mindst seks andre medlemmer af bandegrupperingen Loyal to Familia den 7. februar 2016 forurettede på Rigshospitalet, hvor han var indlagt efter knivstikket, for at sikre sig, at han skulle sige, ”hvad de havde aftalt” eller noget tilsvarende. Få dage efter, at forurettede den 11. februar 2016 var blevet udskrevet fra Rigshospitalet, opsøgte T sammen med andre medlemmer af Loyal to Familia på ny den pågældende, denne gang ved hans bopæl, hvor T sagde til ham, at han ikke skulle sige noget, ”ellers ville det gå værst ud over ham og hans familie” eller noget tilsvarende, ligesom T tog hårdt fat i nakken på forurettede. Ved afpresningsforholdet opnåede T betaling af 1.000 kr. fra en bartender, under henvisning til at T var medlem af Loyal to Familia.

T er flere gange dømt for personfarlig kriminalitet og våbenbesiddelse. Ved Kriminalretten i Hillerøds dom af 28. januar 2005 blev han idømt betinget fængsel i 60 dage for vidnetrusler ved i forening med to medtiltalte at have kaldt forurettede for ”stikker”, hvorefter de alle tre slæbte forurettede ned til en sø, som de kastede ham i. Ved Københavns Byrets dom af 21. august 2008 blev han idømt 60 dages fængsel for bl.a. grov vold ved i forening med to ukendte gerningsmænd at have slået forurettede i ansigtet og på kroppen, hvorefter de fortsatte med at slå og sparke på forurettede, mens han lå på jorden, ligesom de slog ham med

et bælte med et metalspænde. Ved Retten i Hillerøds dom af 9. september 2009 blev han idømt 7 måneders fængsel for grov vold ved at have slået en forurettet med knyttet hånd i ansigtet, hvorved forurettede faldt bagover og slog hovedet ned i asfalten med længerevarende hospitalsindlæggelse og hjerneskade til følge, samt ved at have stukket en anden forurettet med en stegegaffel i venstre underarm og tildelt ham et slag med flad hånd i hovedet. Ved Retten i Svendborgs dom af 9. juli 2010 blev han idømt fængsel i 40 dage for overfald på og trusler mod en tjenestemand i funktion, herunder bl.a. ved at true med at slå en fængselsfunktionær og dennes datter ihjel. Ved Retten i Hillerøds dom af 20. juni 2011 blev han idømt 1 års fængsel for på bopælen at have været i besiddelse af en 9 mm pistol med isat magasin indeholdende 15 skarpe patroner. Ved Retten i Hillerøds dom af 19. december 2013 blev han idømt fængsel i 10 måneder og udvist betinget for bl.a. vold, ulovlig tvang og frihedsberøvelse. I den sidste sag blev han bl.a. dømt for sammen med to medtiltalte at have tvunget forurettede til at stige ind i en bil, hvorefter denne blev kørt ud mod en skov, og under kørslen blev forurettede tildelt to pift med en peberspray i hvert øje, flere knytnæveslag i hovedet samt fik med et rustent søm ridset bogstaverne LTF ind i venstre lår og tildelt en ”dummebøde” på 20.000 kr. for at have solgt hash i Loyal to Familias område. Han er herudover mange gange idømt fortrinsvis bødestraffe for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, færdselsloven og våbenloven.

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 2, at T skal udvises ubetinget med indrejseforbud i 6 år, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

T er samlevende med en kvinde, som han i december 2017 har fået et barn med. Han har boet i Danmark, siden han var 4 år. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv og familieliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vur-

deringen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Øst-rig).

I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og til det land, han skal udvises til. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

T kom som nævnt til Danmark som 4-årig, og han er opvokset her og har gået i skole til og med 8. eller 9. klasse. Han har ikke nogen uddannelse efter folkeskolen, og han har i mere end 10 år ikke haft nogen tilknytning til det almindelige arbejdsmarked. Han har modtaget kontanthjælp siden 2005.

Han har oplyst, at han har boet sammen med sin nuværende danske kæreste i ca. 8 år, og de har en datter sammen, som er født i december 2017. Højesteret finder det imidlertid ikke godtgjort, at han har boet sammen med sin nuværende kæreste forud for den betingede udvisning ved dom af 19. december 2013. Højesteret har herved lagt vægt på oplysningerne fra folkeregisteret samt på hans egne oplysninger til en politiafhøring om sine personlige forhold (§ 26-afhøring) den 12. september 2013 og til en personundersøgelse foretaget af kriminalforsorgen efter retsplejelovens § 808 den 26. januar 2014.

Vedrørende datteren bemærker Højesteret, at hun er undfanget efter byrettens dom i denne sag og således efter, at der er nedlagt påstand om ubetinget udvisning af T. Han har fra før datterens fødsel været varetægtsfængslet i to andre sager om alvorlig kriminalitet, og han har således ikke haft et effektivt familieliv med datteren.

T har ikke været i Libanon efter at have fået ophold i Danmark i 1992, og han har ikke familie eller venner i Libanon. Højesteret lægger efter hans egen forklaring til grund, at han taler og forstår arabisk så godt, at han kan klare sig i Libanon.

Højesteret lægger herefter til grund, at T' personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Libanon, men at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

Han er nu på ny dømt for personfarlig og samfundsskadelig kriminalitet i tilknytning til sit medlemskab af bandegrupperingen Loyal to Familia. Han er som nævnt tidligere dømt adskillige gange for alvorlig personfarlig og almenfarlig kriminalitet, herunder i tilknytning til hans medlemskab af Loyal to Familia, der bl.a. i kraft af en alvorlig konflikt med rivaliserende bander med indbyrdes drab og drabsforsøg har skabt betydelig utryghed i offentligheden. Han er ved dom af 19. december 2013 udvist betinget af Danmark og er derved advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning, og de to vidnetrusler er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T med indrejseforbud i 6 år, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Libanon. Det bemærkes, at hans samlever og barn vil have mulighed for at besøge ham i Libanon, og at de endvidere vil kunne kommunikere med ham via telefon og internet.

Højesteret finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud i 6 år til følge, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 2. Efter § 32, stk. 1, har indrejseforbuddet gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter sagens forløb og principielle karakter skal statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ændres, således at T udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 24. november 2017 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Henrik Bitsch, Janni Christoffersen og Chr. Ankerstjerne Rønneberg (kst.)
med domsmænd).

20. afd. nr. S-515-17:

Anklagemyndigheden

mod

1) T

(advokat Per Heinrich Bengtsson, besk.)

2) T5

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

3) T4

(advokat Ulla Paabøl, besk.)

4) T7

(advokat Martin Andersen, besk.)

Hillerød Rets dom af 6. februar 2017 (9-3483/2016) er anket af T5, T4 og T7 med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, og af T med endelig påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår de tiltalte T5 og T4 påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpelse og for så vidt angår tiltalte T7 domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat og stadfæstelse.

For så vidt angår tiltalte T har anklagemyndigheden endeligt påstået skærpelse, herunder således at der sker ubetinget udvisning.

F har gentaget den i byretten nedlagte påstand om tortgodtgørelse på 100.000 kr. i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, subsidiært stk. 3, og erstatning for varigt men, helbredsudgifter og andet tab. Erstatningskravet er dog ikke opgjort på nuværende tidspunkt.

De tiltalte har bestridt såvel erstatningspligten som erstatningskravets størrelse.

Den påankede dom omfattede tillige T3 og T2 samt for så vidt angår skyldkendelsen T6. T2s anke afvistes ved landsrettens kendelse af 10. november 2017 i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2. Ved kendelse af samme dato bestemte landsretten, at ankesagen vedrørende T3 udskilles i medfør af retsplejelovens § 706, jf. § 705, stk. 1. Endvidere afvistes tiltalte T' bevisanke i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2 ved kendelse af 10. november 2017, da tiltalte uden oplyst lovligt forfald udeblev ved hovedforhandlingens begyndelse.

For så vidt angår T6 er det oplyst, at han ved Hillerød Rets dom af 17. oktober 2017, der ikke er anket, er idømt fængsel i 4 måneder.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte T4 og af vidnerne A og B.

Tiltalte T har afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Den af vidnet F i byretten afgivne forklaring er dokumenteret i medfør retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 3, da vidnet grundet sin helbredstilstand ikke kunne give møde for landsretten.

De i byretten af vidnerne ..., ... og ... afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T4 har supplerende forklaret blandt andet, at det ikke var nogens plan eller idé at besøge F på hospitalet. Han husker ikke nærmere detaljer om, hvordan besøget kom i stand, eller hvem der var med. De kendte F, fordi han ”hang ud” med dem. Det var T7, der havde fortalt, at F var blevet overfaldet. Nogle af de medtiltalte var med. Han husker ikke, om T5 og T7 var med. De var rimeligt mange. Sygeplejersken spurgte F, om de måtte komme ind. F sagde ja. Fs mor var inde på stuen, og kæresten stod i døren. Sygeplejersken var der også.

Stemningen var fin. F blev glædeligt overrasket over at se dem, for han havde ikke regnet med, at han var blevet en del af gruppen. F græd af glæde over at se dem. Tiltalte har ikke truet F på hospitalet. Tiltalte er medlem af LTF. Han husker ikke, hvilket tøj han havde på under besøget på hospitalet. Han mener ikke, at de bar LTF-logoer. De kom som venner på et hospital, så det gav ingen mening at bære logoer. Det kan godt være truende for nogen, hvis de bærer tøj med logoer, men F kendte dem og vidste, de var LTF'er, så det ville ikke være truende for ham. Fs mor var glad for at se dem. Kæresten kiggede lidt, fordi hun ikke vidste, at F kendte ham og hans venner og "hang ud" med dem. Han blev også overrasket over, at B var Fs kæreste. Både moderen og kæresten blev på stuen under deres besøg, og gruppen sagde farvel til dem. De talte med F om, at det var godt, der ikke skete mere ved overfaldet, men ellers talte de ikke om overfaldet. F blev stukket ned af ..., da han var sammen med T7. ... er med i en anden klub. Han mener, at Fs anmeldelse skal ses i lyset af, at F selv blev sigtet i forbindelse med overfaldet. Han har ikke set F efter besøget, men F har haft kontakt med bl.a. T6 og T2.

Vidnet A har supplerende forklaret blandt andet, at hun genkendte T6, T7 og T5 på hospitalet. De tre er kendt som LTF'ere i Hillerød. Hun omgikkes dem ikke, men vidste som alle andre i Hillerød, at de var LTF'ere. Alle har et forhold til LTF i Hillerød – man forsøger at undgå dem. Gruppen kom på hospitalet iført sort tøj, bortset fra T7 der havde en rød hættetrøje på, og flere af dem havde synlige LTF-tatoveringer. Hun kendte ikke T5' efternavn – hun kendte ham som "LTF-T5" og havde også set ham i den bar, hun havde i Hillerød. Hun kendte heller ikke T6s og T7s efternavne. Politiet har ikke forevist hende nogle fotos. Hun husker ikke, at hun skulle have udvekslet telefonnumre med de tiltalte under besøget. Hun ved ikke, hvordan T3 ser ud.

Det lå i den måde, de kiggede på hende på, at hun skulle forlade hospitalsstuen. Hun undrede sig over, at gruppen kom på hospitalet. Hun opfattede det ikke som venligt, at de kom. Det var truende og grænseoverskridende. Det med, at T7 rev op i trøjen for at vise, at han også var blevet stukket, opfattede hun som åndssvagt – det var ikke hyggeligt. Det var en gruppe bandemedlemmer, der kom for at tjekke op på, hvad der skete, og sikre sig, at F forklarede, som de ønskede. De var ikke pæne unge mænd, men en flok "amøber", så børnene skulle ud fra stuen. Hun tænkte ikke på at alarmere personalet. På det tidspunkt tænkte hun ikke på meget andet, end at hendes søn var knivstukket og havde været i livsfare.

Foreholdt underskrevet afhøringsrapport dateret 6. juni 2016, side 4, sidste afsnit, hvorefter hun til politiet har forklaret, at ”Afhørte skyndte sig at få gennet sin familie samt B ud af stuen. Hun lukkede døren efter dem. Hun gik ikke selv med ud, da hun ikke ville forlade sin søn. Hun kunne tydeligt mærke, at hun ikke var ønsket. Bedt om at uddybe dette, forklarede afhørte, at det var deres blikke, samt at de ligesom afskærmede hende fra Fs seng”, sammenholdt med hendes forklaring i byretten om, at ”T5 kiggede på hende som om, at nu skulle vidnet også gå”, har vidnet forklaret, at politiet under afhøringen vidste, hvem ”de” var, for hun havde allerede forklaret om de tre personer, hun kendte navnene på, og deres placeringer på hospitalsstuen, så derfor omtalte hun dem under afhøringen som ”de”, men det var bl.a. T5.

Foreholdt samme rapport side 5, 3. og 4. afsnit, hvorefter hun til politiet på spørgsmål om, hvordan hun ”havde det i situationen, hvor de seks mænd var på stuen, svarede afhørte, at det var en ubehagelig og intimiderende situation, da hun ikke vidste, hvad de ville. Hun havde dog ikke været decideret bange, for de havde ikke truet hverken hende, F eller nogen af de andre. Og hun havde ikke set nogen våben. Desuden regnede hun med, at de måtte være på Fs side, idet han jo af og til har gjort tjenester for dem” og ”Hun opfattede dog ikke, at han [F] var decideret bange for dem. Formentlig fordi han gik ud fra, at de var på hans side. Og da de var gået, sagde han heller ikke noget om, at han havde været bange for dem”, har vidnet forklaret, at som hun husker det nu, var F bange i situationen. Hun blev selv bange, fordi det var så overvældende. Med ”tjenester” mente hun, at F havde kørt dem til og fra stationen, men ikke at F frivilligt havde deltaget i kriminelle aktiviteter. Den dag, hvor F blev stukket ned, skulle han noget andet, men var blevet tvunget til at køre med i bilen. Hun tror ikke, at F ”hang ud” med personerne, men det må F selv svare på.

De tre LTF’ere, hun genkendte, var blevet afvist fra hendes pub. De var ikke blevet anmeldt i den forbindelse. Da hun så dem på hospitalsstuen, huskede hun dem som en del af bandemiljøet, ikke som personer hun havde afvist fra sin pub. F var dørmænd på pubben og kendte derfor de personer, der blev afvist. Hun husker ikke, at hun umiddelbart efter gruppens besøg eller under Fs ophold på hospitalet, talte med ham om den besked, gruppen gav ham, eller hvad besøget drejede sig om. Efterfølgende har hun talt med ham om det og fik først der at vide, at F havde kørt for flere af dem i gruppen. F har sagt, at de ville have ham til at sige

det aftalte. Han skulle sige, at episoden drejede sig om noget med en bil, der ikke kunne starte. Han skulle ikke sige, at det handlede om noget med stoffer.

Hun ved, at F og T6 var sammen hos den samme frisør, efter at F blev udskrevet. Hun mener ikke, at T6 kørte F til hospitalet for at få fjernet sting. F har ikke sagt noget om, hvorfor han var sammen med T6.

Hele familien er fraflyttet Hillerød, og hun har ikke længere arbejde i Hillerød. Familiens tilværelse er blevet ødelagt af denne sag.

Vidnet B har supplerende forklaret blandt andet, at hun på hospitalet genkendte T4, men ingen af de andre. Hun ved ikke, om F kender T4. Hun var overrasket over at se T4. Hun havde ikke set ham i 10-12 år. T4 kiggede hende direkte i øjnene og gik forbi hende. Som forklaret i byretten opfattede hun mændene som ”intimiderende”. Med det mener hun måden, de kom ind på – en efter en efter hinanden – og det blik, de havde i øjnene. Det var det generelle indtryk af dem, hun hæftede sig ved. De kiggede ikke på hende. De hilste ikke og sagde ikke hej. Hun lagde ikke mærke til deres udseende, herunder hvilket tøj de havde på. Hun havde kun øjenkontakt med T4. Hun og A fandt situationen anspændt, så derfor gik hun og de andre familiemedlemmer ud. Der blev ikke sagt eller råbt noget, mens hun var der. Hendes indtryk var, at det ikke var et almindeligt sygebesøg. Gruppen var derinde i ca. 10 minutter. Hun var den sidste, der gik fra F. Han var mut og sagde ikke så meget. Hun så ikke F græde af glæde over besøget – tværtimod. Hun spurgte ikke F om besøget. Det var situationen ikke til. Hun spurgte heller ikke efterfølgende til det. Han havde ikke lyst til at tale om det. Hun og F er ikke længere kærestes. Hun vidste ikke, at F hang ud med LTF’er. En person ved navn T5 har på et tidspunkt ringet til F.

Foreholdt SMS-korrespondance mellem F og T2 den 20., 21., 22., 23. og 24. februar 2016, jf. rapport vedrørende forhold 1, bilag 42, har vidnet forklaret, at hun ikke vidste, om T2 var en god ven af F. Hun var ikke bekendt med, at de SMS’ede så meget til hinanden. Hun husker, at T2 på et tidspunkt havde lånt deres bil, og at hun skulle bruge den til at køre på arbejde, hvorfor F blev irriteret over, at bilen ikke blev returneret. Hun kan ikke sige, om F var bange for T2. Hun ved ikke, om F købte hash af T2. Hun husker ikke, hvorfor det først var i maj

måned 2016, at F sagde noget til politiet, men ved, at politiet interesserede sig for et jernrør i den bil, F havde kørt i.

Foreholdt underskrevet afhøringsrapport dateret 8. juni 2016, side 1, sidste 2 linjer, hvorefter vidnet har forklaret, at ”Afhørte er bekendt med, at F kender nogle LTF’ere, og at han af og til har gjort tjenester for dem”, har vidnet forklaret, at hun ikke husker at have forklaret sådan til politiet, men hun vidste, at F havde talt med T5 og havde kørt bil for ham. Hun var ikke bekendt med, at F havde haft kontakt til gruppen, der kom på hospitalet. Hun vidste dog, at F havde kontakt med en, der hed T2, om en bil. T2 havde været i lejligheden en gang.

Vedrørende forhold 4 har hun forklaret, at hun var i lejligheden, da der blev SMS’et til F. Han vidste ikke, hvem der skrev. Hun husker ikke om, de talte om, at han ikke skulle skrive tilbage. Da F kom tilbage til lejligheden, virkede han ked af og havde ikke lyst til at tale med hende om noget. Han ville bare sidde for sig selv. Hun så, at der var tre personer i bilen – en på førersædet, en på passagersædet og en, der steg ud fra bagsædet. Der var 10-15 meter derned, og det var mørkt. Hun genkendte ingen af personerne i bilen.

Knivstikkeriet påvirkede F, men han var mere påvirket efter det, der skete nede på gaden. Det var hendes indtryk, at F var et tilfældigt offer for knivstik.

Personlige oplysninger

Tiltalte T blev ved Hillerød Rets dom af 19. december 2013, hvor han blev straffet med fængsel i 10 måneder for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4, § 244, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1, § 261, stik. 2, og lov om euforiserende stoffer, endvidere betinget udvist med en prøvetid på 2 år indtil den 30. september 2016.

Han er efterfølgende straffet

- ved Østre Landsrets dom af 30. januar 2014 med fængsel i 60 dage og bøde på 6.000 kr. samt førerretsfrakendelse for overtrædelse af straffelovens § 293 a, lov om euforiserende stoffet og færdselsloven
- ved Helsingør Rets udeblivelsesdom af 3. februar 2014 med bøde på 10.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer

- ved Hillerød Rets dom af 21. januar 2015 med fængsel i 10 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
- ved Hillerød Rets udeblivelsesdom af 1. oktober 2015 med bøde på 10.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
- ved Helsingør Rets udeblivelsesdom af 24. august 2016 med bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Tiltalte T har om sine personlige forhold forklaret, at han kom til Danmark som 4-årig. Han har aldrig efterfølgende været i Libanon og har ikke kendskab til familiemedlemmer der. Hans forældre og 8 søskende samt andre familiemedlemmer bor i Danmark. Han venter barn med sin kæreste gennem 8 år med termin den 10. december 2017. De er ikke gift. Han har gået i folkeskole i Danmark. Fra han var ca. 15 til han var 18 år, lavede han snedkerarbejde. Han har ikke nogen uddannelse efter folkeskolen. Han har derefter haft perioder med forskelligt forefaldende arbejde i restaurationsbranchen og ellers har han fået kontanthjælp. Siden sin løsladelse har han fået kontanthjælp. Han taler dansk med sine forældre, og han kan kun meget lidt arabisk. Han kan ikke læse eller skrive arabisk. Han husker ikke, at han er blevet spurgt af politiet om at udtale sig i forbindelse med en afhøring efter udlændingelovens § 26. Han var ikke til stede under hele sagen i byretten og husker ikke, at han der blev spurgt om sine personlige forhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1

Tiltalte T4 har i landsretten forklaret, at han, der er medlem af en bandegruppering, sammen med en større gruppe venner, herunder nogle af de medtiltalte, besøgte F på Rigshospitalet den 7. februar 2016.

På denne baggrund og efter vidneforklaringerne om, hvem der i øvrigt deltog i besøget, findes det bevist, at de tiltalte omfattes af denne ankesag som en del af en større gruppe, hvori også T6 indgik, var til stede den 7. februar 2016 på hospitalsstuen på Rigshospitalet, hvor F lå efter at være blevet knivstukket dagen før.

Efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes endvidere, at de tiltalte under de af byretten anførte omstændigheder har gjort sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 123 over for F i forbindelse med deres tilstedeværelse på hospitalsstuen.

Ud over det af byretten anførte har landsretten lagt særlig vægt på, at de tiltalte uden varsel mødte op i en større gruppe på en hospitalsstue på et tidspunkt, hvor F befandt sig sengeliggende i en særdeles sårbar situation, og at de som forklaret af flere vidner, herunder en tilstedeværende sygeplejerske, skabte utryghed ved deres aggressive og intimiderende adfærd. Hertil kommer, at de tiltaltes forklaringer om besøget, herunder at ”F græd af glæde” forekommer åbenbart utroværdige. Endelig må det ved den upåankede dom vedrørende T6 anses for godtgjort, at han er fremkommet med en truende udtalelse som forklaret af F.

Som følge af de anførte forhold, der underbygger den detaljerede forklaring, som F har afgivet i byretten, har landsretten ikke fundet, at Fs manglende afgivelse af forklaring for landsretten, fører til en anden vurdering af skyldsspørgsmålet.

Herefter, og da landsretten tiltræder, at de tiltalte ved at møde frem og agere som en samlet flok som forklaret af A og B har haft en fælles forståelse om formålet med besøget og har indset, at F ved deres samlede tilstedeværelse under de anførte omstændigheder blev forulempet, findes de tiltalte skyldige i at have handlet i forening.

Forhold 4

F har i byretten forklaret, at det ud over tiltalte T4 var T6 og T3, der tog ham med ud og køre, og at T6 tyssede på tiltalte T4, da denne fremkom med trusler mod Fs kæreste, hvis F ikke gjorde, som der blev sagt. T6 er ved upåanket dom fundet skyldig i den rejste tiltale. B har forklaret om optakten til køreturen, herunder den dokumenterede SMS-korrespondance, og, at der var tre personer i den bil, der hentede F, hvilket stemmer overens med hans forklaring. Hun har endvidere forklaret, at F var tydeligt ked af det og påvirket efter køreturen. Det lægges endvidere til grund, at F dagen efter det passerende rettede telefonisk henvendelse til politiet og oplyste, at han var blevet opsøgt og truet.

Fem voterende tiltræder på baggrund af det anførte sammenholdt med tiltalte T4s forklaring om, at han under hospitalsbesøget genkendte Fs kæreste, og da forholdet må ses i

sammenhæng med det under forhold 1 pådømte, at tiltalte T4 er fundet skyldig i den rejste tiltale.

En voterende finder det under de anførte omstændigheder og mod tiltalte T4s benægtelse ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte T4 er skyldig i den rejste tiltale, hvorfor denne voterende stemmer for at frifinde ham i dette forhold.

Skyldsspørgsmålet afgøres i overensstemmelse med stemmeflertallet.

Strafudmåling

Landsretten tiltræder, at der ved straffastsættelsen skal lægges vægt på de hensyn, der af byretten er anført som skærpende omstændigheder.

Straffen for de tiltalte T5 og T7, der begge er fundet skyldige i forhold 1, fastsættes herefter til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 123.

Straffen for tiltalte T4, der er fundet skyldig i forhold 1 og forhold 4 fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 123.

For så vidt angår tiltalte T, hvis anke ikke har omfattet skyldsspørgsmål, findes den af byretten fastsatte straf på fængsel i 8 måneder for forhold 1, 3 og 5, jf. straffelovens § 123 og § 281, stk. 1, nr. 1, passende udmålt.

Udvisning

Tre voterende finder efter en samlet vurdering af tiltalte T' tidligere og aktuelle kriminalitet sammenholdt med det oplyste om hans personlige forhold, at en udvisning af ham med et indrejseforbud i 6 år må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge uro eller forbrydelse, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 3. Da udvisningen dermed ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, finder disse voterende betingelserne for udvisning opfyldt.

Disse voterende har navnlig lagt vægt på, at tiltalte, der er 29 år, gennem de seneste 10 år er mange gange straffet, herunder gentagne gange for vold og trusler, og at to af de aktuelt

pådomte forhold er begået i prøvetiden efter den betingede udvisning, som skete ved dom af 19. december 2013. Dette er sammenholdt med, at tiltalte efter folkeskolen ikke har gennemført nogen uddannelse og kun i meget begrænset omfang har været i beskæftigelse samt, at han ikke etableret egen familie.

Tre voterende tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der ikke som følge af de aktuelt pådomte forhold er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte T, hvorfor disse voterende stemmer for at stadfæste byrettens bestemmelse om betinget udvisning.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen gælder det for tiltalte gunstigste resultat, jf. retsplejelovens § 216, stk. 1, 3. pkt.

Herefter stadfæstes byrettens bestemmelse om, at tiltalte T udvises betinget af Danmark, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Tortgodtgørelse

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsrettens juridiske dommere afgørelsen om tortgodtgørelse.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes i det omfang, den er påanket, herunder således at han udvises betinget af Danmark.

Byrettens dom i sagen mod T5, T4 og T7 stadfæstes med de ændringer, at T5 straffes med fængsel i 3 måneder, T4 straffes med fængsel i 4 måneder og T7 straffes med fængsel i 3 måneder.

T skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Statskassen skal for så vidt angår T5, T4 og T7 betale sagens omkostninger for landsretten.

D O M

afsagt den 6. februar 2017

Rettens nr. 9-3483/2016

Politiets nr. 0900-70323-00020-16

Anklagemyndigheden

mod

T2

cpr-nummer ...82,

T3

cpr-nummer ...93,

T4

cpr-nummer ...92,

T

cpr-nummer ...88,

T5

cpr-nummer ...92,

T6

cpr-nummer ...87 og

T7

cpr-nummer ...93

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 9. august 2016 og tillægsanklageskrift nr. 1 modtaget den 19. januar 2017.

T2, T4, T3, T, T5, T6 og T7 er tiltalt for overtrædelse af

1

Alle:

Vidnetrusler efter straffelovens § 123

ved den 7. februar 2016 formentlig om eftermiddagen på Rigshospitalet i København i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse ved trussel om vold at have forulempet F, der var indlagt som voldsoffer, idet han dagen forinden var blevet knivstukket, i anledning af F's allerede afgivne eller forventede forklaring til politiet eller i retten, idet de tiltalte mødte op på den stue, hvor F var indlagt og under indtryk af den stiltiende trussel om vold, der ligger i, at mindst 7 sortklædte LTF-relaterede personer indfandt sig på F sygestue, sagde til F, at han skulle sige, "hvad de havde aftalt" eller noget tilsvarende.

2

T2

T4

T

T6

T7

Vidnetrusler efter straffelovens § 123

ved den 8. februar 2016 formentlig om aftenen eller natten til den 9. februar 2016 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse på Rigshospitalet i København ved trussel om vold at have forulempet F, der var indlagt som voldsoffer, idet han 2 dage forinden var blevet knivstukket, i anledning af F's allerede afgivne eller forventede forklaring til politiet eller i retten, idet de tiltalte mødte op på den stue, hvor F var indlagt og under indtryk af den stiltiende trussel om vold, der ligger i, at flere LTF-relaterede personer indfandt sig på F sygestue, sagde til F, at han skulle gøre, som de sagde, "ellers kom han til at ødelægge sit liv og at det ville blive værst for ham selv" eller noget tilsvarende.

3

T2

T4

T

Vidnetrusler efter straffelovens § 123

ved i februar 2016 få dage efter at F den 11. februar 2016 var blevet udskrevet fra Rigshospitalet i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse ud for F's bopæl ved vold eller trussel om vold at have forulempet F, i anledning af F's allerede afgivne eller forventede forklaring til politiet eller i retten som voldsoffer, idet de sigtede mødte op ved F's bopæl og under indtryk af den stiltiende trussel om vold, der ligger i, at flere LTF-relaterede personer indfandt sig ved F's bopæl, sagde til F, at han ikke skulle sige noget, "ellers ville det gå værst ud over ham og hans familie" eller noget tilsvarende, ligesom T tog hårdt fat i nakken på F.

4

T3

T4

T6

Vidnetrusler efter straffelovens § 123

ved den 23. februar 2016 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse ud for F's bopæl ved trussel om vold at have forulempet F i anledning af F's allerede afgivne eller forventede forklaring til politiet eller i retten som voldsoffer, idet de sigtede mødte op ved F's bopæl, hvorefter de tog F med i en Audi A6 og kørte rundt med ham i området og under indtryk af den stiltiende trussel om vold, der ligger i, at de tiltalte er LTF-relaterede, sagde til F, at "vi kan jo ikke have, at det samme sker for din kæreste, som skete for dig", eller noget lignende.

5

T

Afpresning efter straffelovens § 281 stk. 1, nr. 1,

ved den 5. januar 2017 ca. kl. 02.00, på ..., i Hillerød, for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, med trussel om vold at have aftvunget C kr. 1.000,-, idet tiltalte, der var sammen med flere andre, samtidig med at tiltalte afkrævede C kr. 1.000,-, overfor C udtalte, at ”jeg er bandemedlem og LTF’er” e. lign., ligesom der blev råbt højt og flere af de tilstedeværende samtidig lavede hærværk inde i restaurationen, alt hvorved tiltalte formåede C til at udleverer kr. 1.000,-.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf, dog således at anklageren efter afslutningen af bevisførelsen har nedlagt påstand om frifindelse af de tiltalte T4, T og T7 i forhold 2 og frifindelse af tiltalte T4 i forhold 3.

Anklagemyndigheden har vedrørende tiltalte T nedlagt påstand om, at han i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1-3, udvises af Danmark med et af retten fastsat indrejseforbud.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Bistandsadvokat Dorte Dittmann har på vegne F påstået, at de tiltalte skal betale 100.00 kr. i godtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk.1, subsidiært stk. 3.

De tiltalte har bestridt såvel erstatningspligten som kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte T5 og af vidnerne F, ..., ..., C, C..., A og B.

Forklaringerne blev lydoptaget ved rumoptagelse. Forklaringerne gengives ikke, jf. retsplejelovens § 711, jf. § 712.

Der er sket dokumentation af de tiltalte T6, T4, T2, T3 og T forklaringer afgivet under grundlovsforhørene.

Der er dokumenteret fra sagens akter, herunder afspillet videoovervågning vedrørende forhold 5.

Tiltalte **T3** er af betydning for sagen straffet

ved Retten i Helsingørs dom af 3. august 2016 med fængsel i 4 måneder efter straffelovens § 245, stk. 1.

ved Retten i Hillerøds udeblivelsesdom af 24. august 2016 med 10 dagbøder á 1.400 kr. efter straffelovens § 276, jf. § 287, færdselslovens § 117d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt., registreringslovens § 20, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 og registreringsbekendtgørelsens § 117, stk. 3, jf. § 70.

Tiltalte **T4** er af betydning for sagen straffet

- ved Retten i Hillerøds dom af 23. august 2011 med fængsel i 3 måneder efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og § 264, stk. 1, nr. 1. i medfør af straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, nr. 1 har det sit forblivende med reststraffen ved prøveløsladelsen af 11. maj 2010.
- ved Retten i Hillerøds dom af 26. november 2012 med fængsel i 30 dage, bøde 20.000 kr. og førerretsfrakendelse for blandt andet straffelovens § 123, våbenloven, færdselsloven og lov om euforiserende, jf. tildels straffelovens § 89. I medfør af straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, nr. 1 har det sit forblivende med prøveløsladelsen af 3. februar 2012.

Tiltalte **T7** er af betydning for sagen straffet

- ved Retten i Hillerøds dom af 6. maj 2014 med fængsel i 1 år og 3 måneder for straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 124, stk. 4, § 260, stk. 1, nr. 1, § 279, § 279A og § 281, nr. 1 samt § 288, stk. 1, nr. 3.

Tiltalte **T** er af betydning for sagen straffet

- ved Københavns Byrets dom af 21. august 2008 med fængsel i 60 dage for straffelovens § 245, stk. 1 og bekendtgørelse om euforiserende stoffer.
- ved Hillerød rets dom af 9. september 2009 med fængsel i 7 måneder for straffelovens § 244 og § 245, stk. 1, jf. § 247, jf. tildels § 89.
- ved Retten i Svendborgs dom af 9. juli 2010 med fængsel i 40 dage for straffelovens § 119, stk. 1, § 121 og § 266.
- ved Retten i Hillerøds dom af 20. juni 2011 med fængsel i 1 år, bøde 30.000 og førerretsfrakendelse, for blandt andet straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, og færdselsloven.
- ved Retten i Hillerøds dom af 19. december 2013 med fængsel i 10 måneder og betinget udvisning for straffelovens § 124, stk. 4, § 22, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1 § 261, stk. 2, og lov om euforiserende stoffer.
- ved Retten i Hillerøds dom af 6. maj 2014 med fængsel i 1 år og 3 måneder efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 124, stk. 4, § 260, stk. 1, nr. 1, § 279, § 279A og § 281, nr. 1 samt § 288, stk. 1, nr. 3.

Tiltalte **T2** er straffet blandt andet

- ved Retten i Frederikssunds dom af 4. maj 2005 med fængsel i 3 år efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, jf. § 21, og § 121 og våbenbekendtgørelsen.
- ved Retten i Glostrups dom af 15. juni 2015 med fængsel i 1 år, hvoraf 6 måneder skal afsones, efter straffelovens § 289, jf. momsloven m.fl., betingelser til den 15. juni 2017. Bøde 2.200.000 kr.

- ved Retten i Hillerøds dom af 20. maj 2016 i medfør af straffelovens § 89 - ingen tillægsstraf for straffelovens § 293A. I medfør af straffelovens § 61, stk. 1 har det sit forblivende med dom af 20. april 2015.
- ved Københavns Byrets dom af 21. juni 2016 i medfør af straffelovens § 89 - ingen tillægsstraf.
- ved Retten i Helsingørs dom af 3. august 2016 med fængselsstraf i 4 måneder efter straffelovens § 245, stk. 1.

Tiltalte **T6** er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Tiltalte **T5** er af betydning for sagen straffet

- ved Retten i Hillerøds dom af 7. januar 2010 med fængsel i 5 måneder efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, § 281, nr. 1, jf. § 286, § 244 og § 266.
- ved Retten i Hillerøds dom af 5. oktober 2010 med fængsel i 1 år og 2 måneder efter blandt andet straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.
- ved Retten i Hillerøds dom af 19. december 2013 med fængsel i 10 måneder efter blandt andet straffelovens § 124, stk. 4, § 244, jf. § 247, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1, § 261, stk. 2.
- ved Retten i Hillerøds dom af 21. maj 2014 med fængsel i 1 år og 2 måneder efter blandt andet straffelovens § 124, stk. 4, § 245, stk. 1, jf. § 247, § 281, stk. 1, nr. 1, § 290, stk. 1 og § 293, stk. 1.

Der er vedrørende tiltalte T6 dokumenteret fra Kriminalforsorgens personundersøgelse af 25. januar 2017. Det er i konklusionen anført, at Kriminalforsorgen på baggrund af de foreliggende oplysninger anbefaler, at der indhentes mentalundersøgelse inden endelig dom.

Der er vedrørende tiltalte T dokumenteret fra Udlændingestyrelsens udtalelser af 20. januar 2017 og 1. februar 2017 om udvisningsspørgsmålet.

Tiltalte T2 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 3. august 2016 til den 5. september 2016.

T4 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 11. juli 2016 til den 5. september 2016.

T3 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 3. august 2016 til den 5. september 2016.

T har under denne sag været frihedsberøvet fra den 9. juni 2016 til den 5. september 2016 og igen fra den 10. januar 2017 til den 2. februar 2017.

T5 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 9. juni 2016 til den 5. september 2016.

T6 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 9. juni 2016 til den 5. september 2016.

T7 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 9. juni 2016 til den 5. september 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyld

Centralt for afgørelsen af, hvorvidt anklagemyndigheden har løftet den påhvilende bevisbyrde for de tiltaltes skyld, står vidnet (forurettede) Fs forklaring.

Det er overordnet rettens opfattelse, at Fs forklaring for retten er pålidelig og troværdig samt detaljeret og sammenhængende.

Vedrørende forhold 1

F har om dette forhold forklaret, at han har en klar erindring om selve episoden, og at han er fuldstændig sikker på, at alle de tiltalte, som han kender fra sin omgang med dem, var tilstede på hans hospitalsstue den 7. februar 2016, idet han kan genkalde sig billedet af personerne omkring sin hospitalsseng, og at han hver nat ser billedet for sig, inden han falder i søvn.

I forhold til de tiltaltes tilstedeværelse på hospitalsstuen har de tiltalte T3, T4 og T6 ved grundlovsforhørene selv forklaret, at de var til stede. De øvrige tiltalte - bortset fra tiltalte T5, der kort på sin forsvarers spørgsmål har svaret nej, til at han har besøgt F - har ikke afgivet forklaring, herunder, hvilket også gør sig gældende for tiltalte T5, heller ikke om, hvor de befandt sig på gerningstidspunktet.

Videre har vidnet A, der ligeledes var til stede under de tiltaltes besøg på Fs hospitalsstue, forklaret, at hun blandt de besøgende genkendte de tiltalte T5, T6 og T7, som hun alle kender fra bybilledet, ligesom vidnet B har genkendt tiltalte T4, som hun kender fra skolen, hvor hun gik en klasse over ham.

Retten finder ikke, at de rejste indvendinger mod vidnerne As - og til dels Bs - forklaringer kan føre til, at retten skal se bort fra deres forklaringer som værende uden bevismæssig værdi.

Forurettede og de to vidner har samstemmende forklaret, at der i forbindelse med besøget grundet de besøgendes antal, fremtoning i form af mørkt tøj, huer og LTF-relaterede "mærker" el.lign. og opførsel, herunder navnlig "stirren" på vidnerne og på den øvrige tilstedeværende familie til F, bredte sig en truende og intimiderende stemning, der resulterede i, at B og resten af familien forlod stuen, således at A blev tilbage sammen med F, der lå i hospitalssengen.

F har forklaret, at de tiltalte herefter "dannede kreds" om hans seng, og at tiltalte T6 sagde til ham, at han skulle huske, hvad de havde aftalt, og at det ellers blev værst for ham selv eller familien, hvilken forklaring A i alt væsentligt har bekræftet, idet hun efter det af hende forklarede havde frit udsyn til F.

Retten finder herefter de tiltaltes tilstedeværelse på hospitalsstuen for bevist, ligesom retten på baggrund af det forklarede om de tiltaltes antal, adfærd og fremtoning samt om det af tiltalte T6 udtalte finder det godtgjort, at formålet med besøget var - ved den i situationen liggende stiltiende trussel om vold - at forulempe F i anledning af hans forventede eller allerede afgivne forklaring til politi eller i retten i anledning af det tidligere skete knivstikkeri og omstændigheder, der måtte danne baggrund for knivstikkeriet.

Retten finder det endvidere ubetænkeligt at konkludere, at alle de fremmødte tiltalte var klar over formålet med besøget og var en del af det samlede trusselbillede.

At Fs forklaring som gengivet i politirapporterne ikke straks indeholdt et præcist antal gerningsmænd og en præcis redegørelse for, hvem disse gerningsmænd var, eller at F først den 27. maj 2016 i forbindelse med sigtelsen for vold vagte at fortælle politiet om truslerne, kan efter rettens opfattelse ikke føre til en anden bedømmelse af troværdigheden og pålideligheden af Fs forklaring for retten. Det bemærkes, at forklaringerne som gengivet i politirapporterne ikke er i modstrid med den for retten afgivne forklaring.

Retten finder herefter alle de tiltalte skyldige i dette forhold.

Vedrørende forhold 2

I overensstemmelse med anklagemyndighedens endelige påstand frifindes de tiltalte T4, T og T7.

Efter vidnet ...s forklaring lægger retten til grund, at F også den 8. februar 2016 modtog besøg på sin stue, hvilket også bekræftes af tiltalte T2s forklaring under grundlovsforhøret.

I forhold til de øvrige tiltalte står Fs forklaring alene, og F har forklaret, at han på tidspunktet for besøget var kraftigt medicineret, hvilket hans erindring er præget af.

Retten finder det herefter ikke bevist, at de øvrige tiltalte i dette forhold har gjort sig skyldig i den rejste tiltale. De tiltalte T2 og T6 frifindes derfor.

Vedrørende forhold 3

I overensstemmelse med anklagemyndighedens endelige påstand frifindes tiltalte T4.

Som ovenfor anført finder retten overordnet, at Fs forklaring for retten fremstår som detaljeret, sammenhængende, pålidelig og troværdig.

F har om dette forhold forklaret, at tiltalte T - efter at have opsøgt F på dennes bopæl - ved at tage ham om nakken "trak afsted" med ham lidt væk fra de øvrige fremmødte, og her udtalte, at F ikke skulle udtale sig til politiet, og at det ellers ville ødelægge det for ham selv, og at han (tiltalte T) ved, hvem Fs kæreste er. F har om de øvrige fremmødte forklaret, at han kunne genkende tiltalte T2 som føreren af en varebil og tiltalte T5 som passager i samme varebil.

Tiltalte T har ikke afgivet forklaring, herunder heller ikke om, hvor han befandt sig på gerningstidspunktet.

Det er oplyst under sagen, at tiltalte T5 på dette tidspunkt var varetægtsfængslet og derfor ikke kunne være på gerningsstedet på det pågældende tidspunkt, og Fs - i retten fastholdte - identifikation af tiltalte T5 som passager i varebilen kan derfor ikke være rigtig. Retten bemærker, at Fs identifikation er foretaget gennem bilrude(r) og på en vis afstand. Retten finder derfor ikke grundlag for, at denne notorisk urigtige identifikation af tiltalte T5 medfører, at rettens generelle vurdering af bevisværdien af Fs forklaring for retten ændres.

Retten lægger herefter Fs forklaring til grund ved afgørelsen af dette forhold.

Retten finder - uanset at tiltalte T2 må antages at have været til stede på gerningsstedet og gerningstidspunktet sammen med tiltalte T og et yderligere antal personer - ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse det for bevist, at han var medvirkende til tiltalte T handlinger. Tiltalte T2 frifindes derfor i dette forhold.

I forhold til tiltalte T finder retten det godtgjort, at denne tiltalte har fremsat vidnetrusler mod F, hvorfor denne tiltalte findes skyldig i den rejste tiltale.

Vedrørende forhold 4

Efter Fs forklaring blev han efter at være blevet opsøgt på sin bopæl taget med på en kort køretur, hvor han og tiltalte T3 tog plads på bagsædet, og de tiltalte T4 og T6 tog plads på forsæderne med sidstnævnte som chauffør, og hvor tiltalte T4, efter at de alle var stået ud af bilen, til F sagde, at han kender hans kæreste, hvorefter tiltalte T6 tyssede på T4, og hvorefter T4 fortsatte med at sige, at det samme, som skete for F, kunne ske for hende, hvis han ikke gjorde, som de sagde.

Fs forklaring støttes af Bs forklaring om optakten til episoden, herunder at hun så F stige ind i en bil for derefter at køre væk, ligesom forklaringen støttes af den dokumenterede sms-korrespondance, der er udlæst fra Fs telefon (bilag 1-42-1).

De tiltalte T3 og T4 har i grundlovsforhørene forklaret, at de ikke har haft kontakt med F efter hans udskrivelse fra hospitalet, mens tiltalte T6 ikke har afgivet forklaring om dette forhold. Ingen af de tiltalte har forklaret, hvor de befandt sig på gerningstidspunktet.

Uanset, om det var tiltalte T4, der førte ordet, finder retten det ubetænkeligt at konkludere, at også de to andre tiltalte var klar over formålet med at opsøge F og var en del af det samlede trusselbillede.

Retten finder det herefter godtgjort, at de tiltalte T3, T4 og T6 har fremsat vidnetrusler mod F, hvorfor de findes skyldige i den rejste tiltale.

Vedrørende forhold 5

Retten lægger ved afgørelsen afgørende vægt på vidnet Cs forklaring, hvorefter tiltalte T, uagtet at den købte flaske vodka på det nærmeste var tømt, ønskede pengene tilbage, og at han herunder navnlig ved sin opførsel, der tillige fremgår af overvågningsvideoen, og sin reference til sit medlemskab af LTF og den heri liggende stiltiende trussel om vold, aftvang C 1.000 kr. og derved opnåede en uberettiget vinding.

Retten finder derfor tiltalte T skyldig i dette forhold.

Sanktion

Tiltalte T6 findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123. Sanktionsfastsættelsen udsættes på indhentelse af mentalerklæring.

Straffen fastsættes for tiltalte T2 til en tillægsstraf af fængsel i 2 måneder, jf. straffelovens § 123, jf. § 89. Det har sit forblivende med den betingede del af dommen fra 25. juni 2015, jf. straffelovens § 61.

Straffen fastsættes for tiltalte T3 til en tillægsstraf af fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 123, jf. § 89.

Straffen fastsættes for tiltalte T4 til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 123.

Straffen fastsættes for tiltalte T til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 123 og § 281, stk. 1, nr. 1.

Straffen fastsættes for tiltalte T5 til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 123.

Straffen fastsættes for tiltalte T7 til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 123.

Der er ved fastsættelsen af straffen i skærpende retning lagt vægt på, at forholdene er begået af flere i forening, og på omstændighederne, hvorunder truslerne er fremsat, nemlig ved henvendelse til forurettede dels på hospitalet og dels på hans bopæl. For de tiltalte T, T5s og T7s vedkommende er der tillige lagt vægt på, at de pågældende tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, og for tiltalte T4s vedkommende, at han tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 123.

Udvisning

Tiltalte T kom til Danmark som 3-4 årig fra Libanon. Han har ikke familie af betydning uden for Danmark, mens han her i landet har søskende og forældre. Han taler dansk

Efter en samlet bedømmelse finder retten, at tiltalte T tilknytning til Danmark er så stærk, at udvisning på grund af den af ham begåede kriminalitet vil være særlig belastende, og i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Den foreliggende kriminalitet kan således hverken alene eller sammen med de tidligere pådømte forhold føre til udvisning. Da der således ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte T sker udvisningen alene betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1, jf. § 22, nr. 6.

Tortgodtgørelse/krænkelsesgodtgørelse

Retten skal ved vurderingen af, hvorvidt forurettede skal have godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 eller 3, alene tage hensyn til den krænkelse, som forurettede er blevet udsat for af de tiltalte i denne sag, ligesom vurderingen skal foretages med udgangspunkt i den krænkelse, der er sket domfældelse for - ikke forudgående krænkelse og følgerne af disse. Den krænkelse, som forurettede således efter dommens resultat er blevet udsat for, er vidnetrusler i forbindelse med at blive opsøgt på hospitalet og på sin bopæl, hvorunder han tages i nakken og tages med på en kortere køretur.

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort.

Retten finder ikke, at vidnetruslerne er fremsat under så krænkende, ydmygende eller hånende omstændigheder, at forurettede kan tilkendes godtgørelse for tort uanset de omstændigheder, som forurettede befandt sig i, navnlig i forhold 1, ligesom "gåturen" i forhold 3 og køreturen, i forhold 4 ikke kan anses for en egentlig frihedsberøvelse/en frihedsberøvelse, der er omfattet af straffelovens § 261, stk. 1.

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, i tilfælde, hvor der ikke er lidt tort, jf. § 26, stk. 1, betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særligt groft angreb mod en andens person eller frihed.

Krænkelsesgodtgørelse ydes i de grænsetilfælde, hvor forbrydelsen ikke direkte har været egnet til at krænke offerets selv- og æresfølelse, og hvor der derfor ikke ydes godtgørelse for tort, men hvor forbrydelsen desuagtet er af en sådan karakter, at den generelt set er egnet til at skabe meget betydelig angst og længerevarende psykiske belastninger for offeret - det kræves således, at forholdet er sket ved et forsætligt særligt groft angreb, der har medført eller været egnet til at medføre alvorlig utryghed og angst hos offeret.

Kravet om forbrydelsens grovhed medfører imidlertid tillige, at forholdet også ved strafudmålingen skal betragtes som værende af grovere karakter. Det er sædvanligvis en forudsætning, at forbrydelsen skal kunne medføre fængsel i omtrent 1 år eller derover.

Under henvisning til længden af de idømte fængselsstraffe, finder retten således heller ikke grundlag for at tilkende forurettede krænkelsesgodtgørelse.

De tiltalte frifindes således for den nedlagte påstand om godtgørelse.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 2 måneder.

Tiltalte T3 skal straffes med fængsel i 4 måneder.

Tiltalte T4 skal straffes med fængsel i 6 måneder.

T skal straffes med fængsel i 8 måneder.

T udvises betinget af Danmark.*)

T5 skal straffes med fængsel i 4 måneder.

T7 skal straffes med fængsel i 4 måneder.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder salær til deres respektive forsvarere.

*) (side 13) Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at "T udvises betinget af Danmark." er indsat.